

3. ผลการทดลอง

การศึกษาอย่างที่ 1: ผลกระทบของการบริโภคกระชายคำต่อสมรรถนะการออกกำลังกายแบบ anaerobic และ aerobic

โปรดดู ในภาคผนวก (บทความที่ได้จากโครงการ)

Chanchira Wasuntarawat, Sirinat Pengnet, Nutchanon Walaikavinan, Natakorn Kamkaew, Tippaporn Bualoang, Chaivat Tosulkao, and Glenn K. McConell.

No effect of acute ingestion of Thai ginseng (*Kaempferia parviflora*) on sprint and endurance exercise performance in humans. *Journal of Sports Sciences*, 2010, 28(11): 1243-1250.

การศึกษาอย่างที่ 2: ผลของการบริโภคกระชายคำต่อสมรรถนะการออกกำลังกายและการทดสอบความทนทานของกลูโคส

อายุ, ดัชนีมวลกาย, (ตารางที่ 1) ผลสมรรถนะการออกกำลังกาย (ตารางที่ 2), ความทนทานของน้ำตาลกลูโคส (รูปที่ 1), ระดับ plasma insulin (รูปที่ 2), ก่อนเริ่มการศึกษา (pre test) ของอาสาสมัครกลุ่มที่บริโภคกระชายคำ (KP: 14 คน) และกลุ่มที่บริโภคผงแป้ง (PB,placebo: 14 คน) ไม่มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและคุณลักษณะ (mean \pm SEM) ของอาสาสมัครในการศึกษาอย่างที่ 2

Variable	Placebo (N=14)	KP (N=14)
Age (yr)	22 ± 1	23 ± 1
Weight (kg)	62.3 ± 2.2	59.8 ± 2.2
Height (m)	1.72 ± 0.01	1.69 ± 0.01
BMI (Kg.m ⁻²)	21.01 ± 0.64	20.86 ± 0.68

การบริโภคกระชายดำและสมรรถนะการออกกำลังกาย

อาสาสมัครที่บริโภคกระชายดำเป็นระยะเวลา 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์ ไม่พบความแตกต่างของ ความดันโลหิต, อัตราการหายใจขณะพัก, อัตราการหายใจสูงสุด, เวลาที่สิ้นสุดการทดสอบ และ peak power output เมื่อเทียบกับอาสาสมัครกลุ่มควบคุมที่รับประทานผงแป้งในระยะเวลาเดียวกัน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงผล ($\text{mean} \pm \text{SEM}$) ของการบริโภคกระชายดำต่อความดันโลหิต อัตราการเต้นของหัวใจและสมรรถนะการออกกำลังกายที่ทดสอบด้วย work max test ของอาสาสมัครเปรียบเทียบตอนก่อนบริโภค (pre-test) และ หลังจากบริโภค กระชายดำ (KP) หรือ ผงแป้ง (PB, placebo) 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์

Variable	Placebo (N=14)			KP (N=14)		
	Pre test	Mid test	Post test	Pre test	Mid test	Post test
Systolic Blood Pressure (mmHg)	106 \pm 2	110 \pm 3	110 \pm 2	110 \pm 2	111 \pm 2	109 \pm 2
Diastolic Blood Pressure (mmHg)	70 \pm 3	71 \pm 2	71 \pm 2	74 \pm 2	71 \pm 2	72 \pm 2
Resting Heart Rate (beats/min)	79 \pm 4	79 \pm 3	77 \pm 2	83 \pm 3	82 \pm 3	78 \pm 2
Maximum Heart Rate (beats/min)	182 \pm 3	183 \pm 3	183 \pm 2	182 \pm 2	182 \pm 2	182 \pm 2
Time to finish Work max test (min)	8.20 \pm 0.12	8.20 \pm 0.15	8.20 \pm 0.13	7.55 \pm 0.13	8.03 \pm 0.10	8.03 \pm 0.09
Peak power output (watts)	208 \pm 5	209 \pm 6	208 \pm 5	198 \pm 5	201 \pm 4	201 \pm 4

การบริโภคกระชายคำและการทดสอบความทนทานน้ำตาลกลูโคส

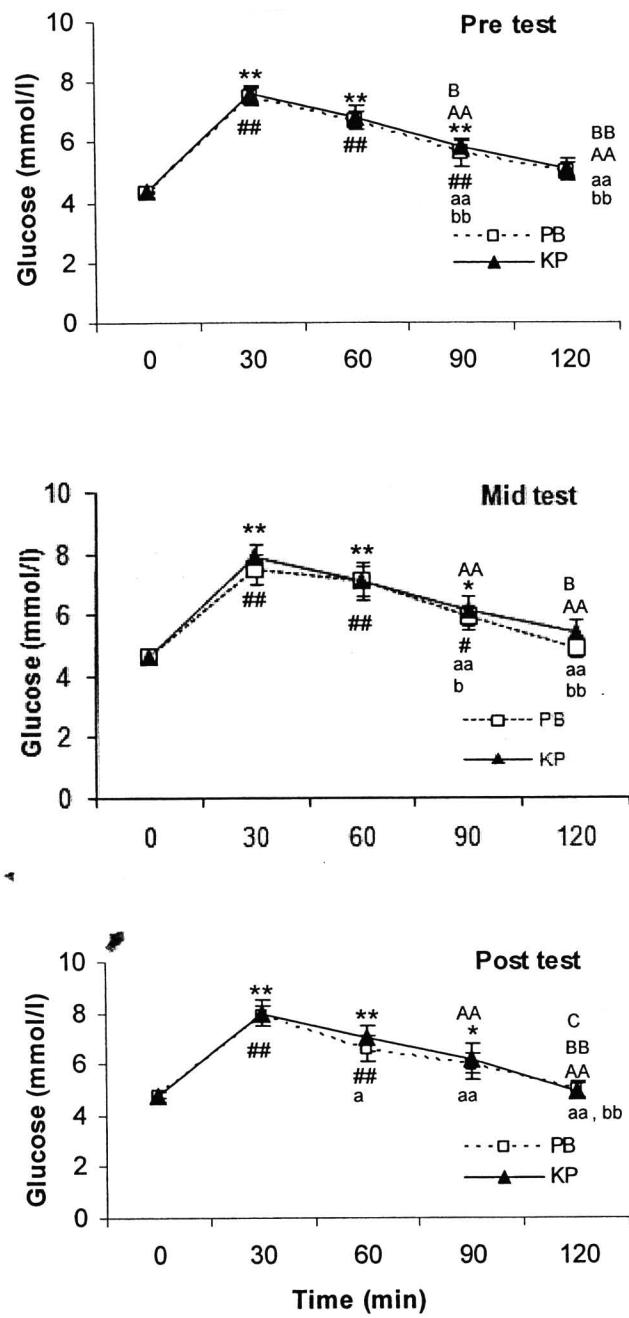
อาสาสมัครทั้งกลุ่มที่รับประทานกระชายคำและผงแป้งเป็นระยะเวลา 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์ พบลักษณะการตอบสนองต่อความทนทานของน้ำตาลกลูโคส (รูปที่ 1) และ plasma insulin (รูปที่ 2) ไม่ต่างกัน โดยพบว่าหลังจากรับประทานกลูโคส 75 กรัม ระดับน้ำตาลจะเพิ่มสูงขึ้นภายใน 30 นาทีและจะลดลงเรื่อยๆ จนเข้าสู่ภาวะปกติ ($P>0.05$) (รูปที่ 1) เมื่อเวลาผ่านไป 2 ชั่วโมง ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับปริมาณ plasma insulin ที่เพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วงระยะเวลาที่ 30 หรือ 60 นาที หลังจากรับประทานกลูโคส จากนั้น plasma insulin จะลดระดับลงเรื่อยๆ ทุกๆ ครึ่งชั่วโมงจนถึงนาทีที่ 120 ชี่งระดับ plasma insulin ยังคงสูงกว่า ($P<0.05$) เมื่อก่อนรับประทานกลูโคส (นาทีที่ 0) (รูปที่ 2)

การบริโภคกระชายคำและความเป็นพิษต่อตับและไต

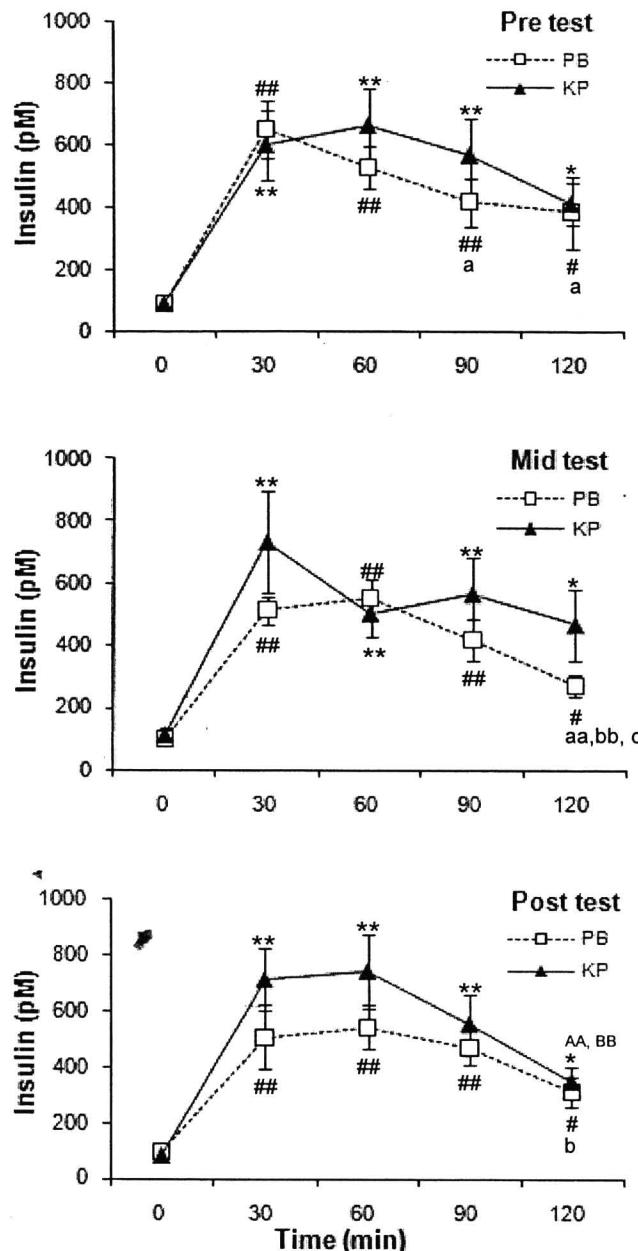
แม้การบริโภคกระชายคำเป็นระยะเวลานาน 8 สัปดาห์จะไม่มีผลต่อระดับ creatinine, SGOT, SGPT ซึ่งแสดงผลการทำงานของไตและตับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อาจมีผลต่อการรับกระบวนการทำงานของตับดังแสดงถึงแนวโน้มของการเพิ่ม SGOT และ SGPT ในอาสาสมัครกลุ่มที่บริโภคกระชายคำ 1.35 กรัม/วันเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์เมื่อเทียบกับก่อนการบริโภค (รูปที่ 3) อย่างไรก็ตาม ค่า SGOT (34.8 ± 7.5) และ SGPT (26.6 ± 4.2) ที่เพิ่มขึ้นนี้ยังอยู่ในระดับที่พบรู้ได้ในคนปกติ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ห้องสมุดวารสารวิจัย
วันที่..... 13 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555
เลขทะเบียน..... 246721
เลขเรียกหนังสือ.....

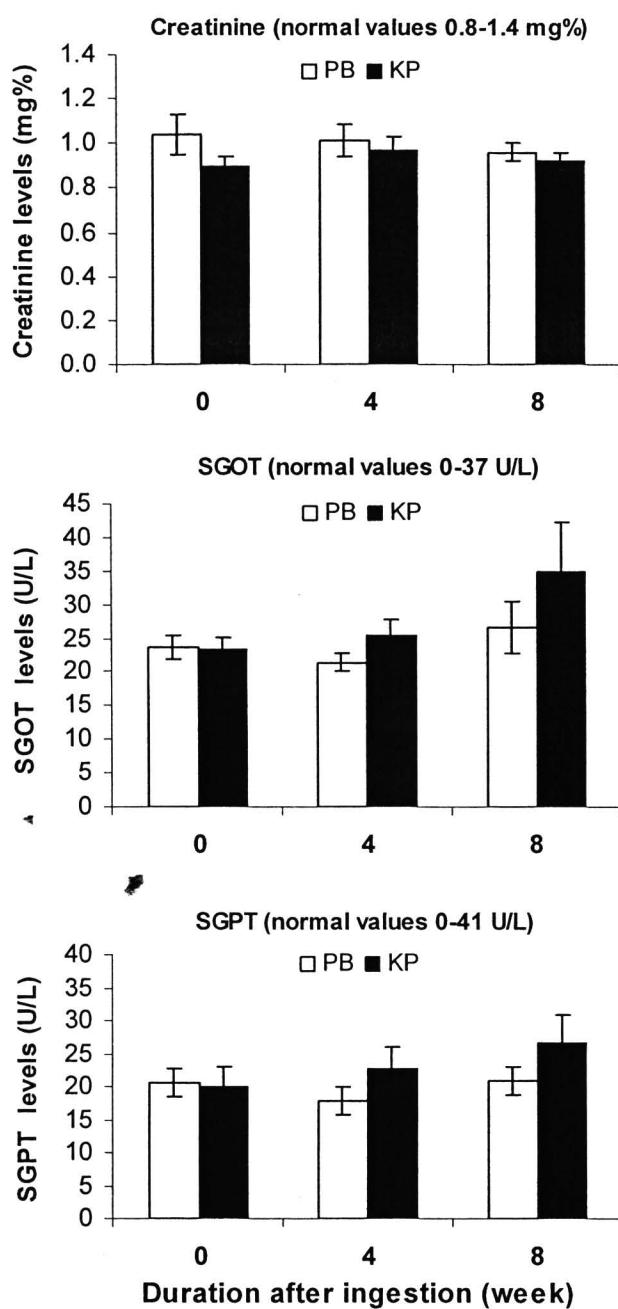

รูปที่ 1 การเปรียบเทียบผลของการทดสอบความทนทานของกลูโคสในอาสาสมัครที่บริโภคกระชายดำ (KP) หรือผงแป้ง (PB, placebo) ก่อนบริโภค (pre-test) หลังจากบริโภค 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์ สัญลักษณ์ #(P<0.05), ##(P<0.01) และ *(P<0.05), **(P<0.01) แสดงระดับกลูโคสที่สูงกว่าจุด 0 นาทีในกลุ่มควบคุมและในกลุ่มบริโภคกระชายดำ, ตามลำดับ ส่วน a(P<0.05) & aa (p<0.01), b(P<0.05) & bb(P<0.01) แสดงระดับกลูโคสที่ต่ำกว่าเวลาที่ 30, 60 นาที ในกลุ่มควบคุม และ AA (P<0.01), B(P<0.05) & BB(P<0.01), C(P<0.05) ที่ต่ำกว่าเวลาที่ 30, 60, 90 นาที ในกลุ่มบริโภคกระชายดำ ตามลำดับ

รูปที่ 2 การเปรียบเทียบระดับ insulin ในอาสาสมัครที่บริโภคกระชายดำ (KP) หรือผงแป้ง (PB, placebo) ก่อนบริโภค (pre-test) หลังจากบริโภค 4 (mid test) และ 8 (post test)

สับดาห์ สัญลักษณ์ #($P<0.05$), ##($P<0.01$) และ *($P<0.05$), **($P<0.01$) แสดงระดับ insulin ที่สูงกว่าจุด 0 นาทีในกลุ่มควบคุมและในกลุ่มบริโภคกระชายดำ, ตามลำดับ ส่วน a($P<0.05$) & aa ($p<0.01$), b($P<0.05$) & bb($P<0.01$), c($P<0.05$) แสดงระดับ insulin ที่ต่ำกว่าเวลาที่ 30, 60, 90 นาที ในกลุ่มควบคุม และ AA ($P<0.01$), BB($P<0.01$) แสดงระดับ insulin ที่ต่ำกว่าเวลาที่ 30, 60 นาที ในกลุ่มบริโภคกระชายดำตามลำดับ

รูปที่ 3 แสดงระดับ plasma creatinine, SGOT, SGPT ของอาสาสมัครที่บริโภคระยะ短 (KP) หรือผงแป้ง (PB, placebo) ก่อน (0) และภายหลังจากการบริโภคเป็นเวลา 4 และ 8 สัปดาห์

การศึกษาอย่างที่ 3: ผลของการฝึกสมรรถภาพร่างกายแบบทบทวนร่วมกับการบริโภคกระชายดำต่อการเพิ่มสมรรถนะการออกกำลังกายและประสิทธิภาพการควบคุมน้ำตาลกลูโคส

ก่อนเริ่มการศึกษา อายุและดัชนีมวลกาย (ตารางที่ 3) รวมถึงผลของสมรรถนะการออกกำลังกาย (ตารางที่ 4), ความทนทานของน้ำตาลกลูโคส (รูปที่ 4), ระดับ plasma insulin (รูปที่ 5) ของอาสาสมัครที่อยู่ในกลุ่มที่ฝึกสมรรถภาพร่างกายแบบทบทวนร่วมกับการบริโภคกระชายดำ (11 คน) หรือร่วมกับการบริโภคผงแป้ง (10 คน) เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ไม่มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและคุณลักษณะ (mean \pm SEM) ของอาสาสมัครในการศึกษาอย่างที่ 3

Variable	Placebo (N=10)	KP (N=11)
Age (yr)	20 \pm 1	22 \pm 1
Weight (kg)	63 \pm 3	60 \pm 1
Height (m)	1.73 \pm 0.03	1.70 \pm 0.01
BMI (Kg.m^{-2})	21.1 \pm 0.8	20.3 \pm 0.6

การฝึกแบบทนทานร่วมกับการบริโภคกระชายดำ และสมรรถนะการออกกำลังกาย

อาสาสมัครที่ฝึกแบบทนทานร่วมกับบริโภคกระชายดำเป็นระยะเวลา 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์ ไม่พบความแตกต่างของ ความดันโลหิต, อัตราการหายใจขณะพัก, อัตราการหายใจสูงสุด, เวลาที่สิ้นสุดการทดสอบ work max test และ peak power output เมื่อเทียบกับอาสาสมัครกลุ่มควบคุม ที่รับการฝึกแบบทนทานร่วมกับการรับประทานผงแป้งในระยะเวลาเดียวกัน (ตารางที่ 4)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงภายใน 4 และ 8 สัปดาห์เฉพาะกลุ่ม (ตารางที่ 4) พบว่า เวลาที่ สิ้นสุดการทดสอบ work max test ของอาสาสมัครกลุ่มที่ฝึกแบบทนทานร่วมกับการบริโภคกระชายดำ เพิ่มขึ้น ($P<0.01$) ในสัปดาห์ที่ 8 (9.54 ± 0.23 นาที) ในขณะที่กลุ่มควบคุมเพิ่มขึ้นตั้งแต่สัปดาห์ที่ 4 (9.35 ± 0.18 นาที, $P<0.05$) และ 8 (10.05 ± 0.18 นาที, $P<0.01$) เมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง (pretest) (กระชายดำ 8.19 ± 0.21 และ ผงแป้ง 8.34 ± 0.18 นาที) ส่วน peak power output ของ อาสาสมัครทั้งสองกลุ่ม เพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลอง (กระชายดำ 183 ± 9 และ ผงแป้ง 183 ± 9 watts) ในสัปดาห์ที่ 4 ($P<0.05$) (กระชายดำ 211 ± 10 และ ผงแป้ง 214 ± 8 watts) และ สัปดาห์ 8 ($P<0.01$) (กระชายดำ 229 ± 9 และ ผงแป้ง 227 ± 8 watts)

lactate threshold หรือค่าของระดับความหนัก (watts) ของการออกกำลังกายที่เริ่มพบการเพิ่ม lactate อย่างรวดเร็ว พบว่าในกลุ่มที่บริโภคกระชายดำร่วมกับการฝึกแบบทนทาน แสดงความสามารถในการออกกำลังกายแบบทนทานเพิ่มขึ้น ($P<0.05$) ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 4 (136 ± 6 watts) และมีการเพิ่ม lactate threshold ทั้งสองกลุ่ม (KP: $P<0.01$, PB: $P<0.05$) เมื่อสิ้นสุดการทดลองที่สัปดาห์ที่ 8 (กระชายดำ 140 ± 7 และ ผงแป้ง 153 ± 6 watts) เมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง (กระชายดำ 115 ± 4 และ ผงแป้ง 128 ± 9 watts) (รูปที่ 4)

ไม่พบการเปลี่ยนแปลงของความดันโลหิต อัตราการเต้นของใจขณะพัก อัตราการเต้นของหัวใจ สูงสุด ในอาสาสมัครที่บริโภคกระชายดำร่วมกับการฝึกแบบทนทานเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ แต่พบ อัตราการเต้นหัวใจสูงสุดเพิ่มขึ้น ($P<0.05$) ในสัปดาห์ที่ 8 ของอาสาสมัครกลุ่มควบคุม (ตารางที่ 4)

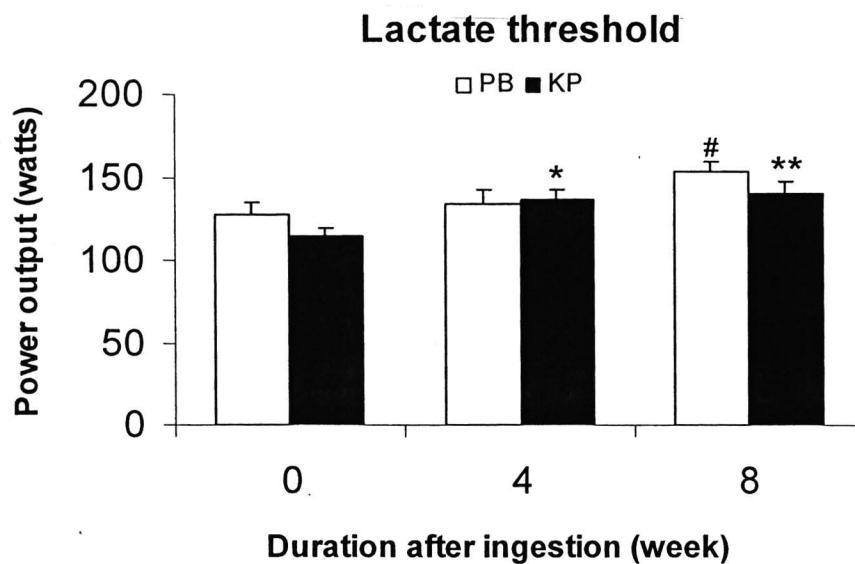

ตารางที่ 4 แสดงผล (mean \pm SEM) ของการบริโภคระยะยาวคำและการฝึกแบบทบทวนต่อความดันโลหิต อัตราการเต้นของหัวใจ สมรรถนะการออกกำลังกาย และ lactate threshold ของอาสาสมัครที่ทดสอบด้วย work max test เปรียบเทียบตอนก่อน (pre-test) หลังจากบริโภคระยะยาว (KP) หรือ ผงแบ่ง (PB, placebo) และการฝึกแบบทบทวน 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์

Variable	Placebo (N=10)			KP (N=11)		
	Pre test	Mid test	Post test	Pre test	Mid test	Post test
Systolic Blood Pressure (mmHg)	104 \pm 4	106 \pm 3	108 \pm 3	106 \pm 2	108 \pm 2	101 \pm 2
Diastolic Blood Pressure (mmHg)	69 \pm 4	67 \pm 2	68 \pm 3	64 \pm 3	69 \pm 2	64 \pm 2
Resting Heart Rate (beats/min)	74 \pm 3	78 \pm 2	76 \pm 2	79 \pm 2	74 \pm 3	73 \pm 2
Maximum Heart Rate (beats/min)	180 \pm 2	182 \pm 3	187 \pm 3 *	181 \pm 3	185 \pm 2	185 \pm 3
Time to finish Work max test (min)	8.34 \pm 0.18	9.35 \pm 0.18 *	10.05 \pm 0.18 **	8.19 \pm 0.21	9.26 \pm 0.23	9.54 \pm 0.23 **
Peak power output (watts)	189 \pm 7	214 \pm 8 *	227 \pm 8 **	183 \pm 9	211 \pm 10 *	229 \pm 9 **

#($P<0.05$), ## ($P<0.01$) แสดงความแตกต่างกับค่าก่อนการทดลอง (pre test) อย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มที่บริโภคผงแบ่ง

*($P<0.05$), ** ($P<0.01$) แสดงความแตกต่างกับค่าก่อนการทดลอง (pre test) อย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มที่บริโภคระยะยาว

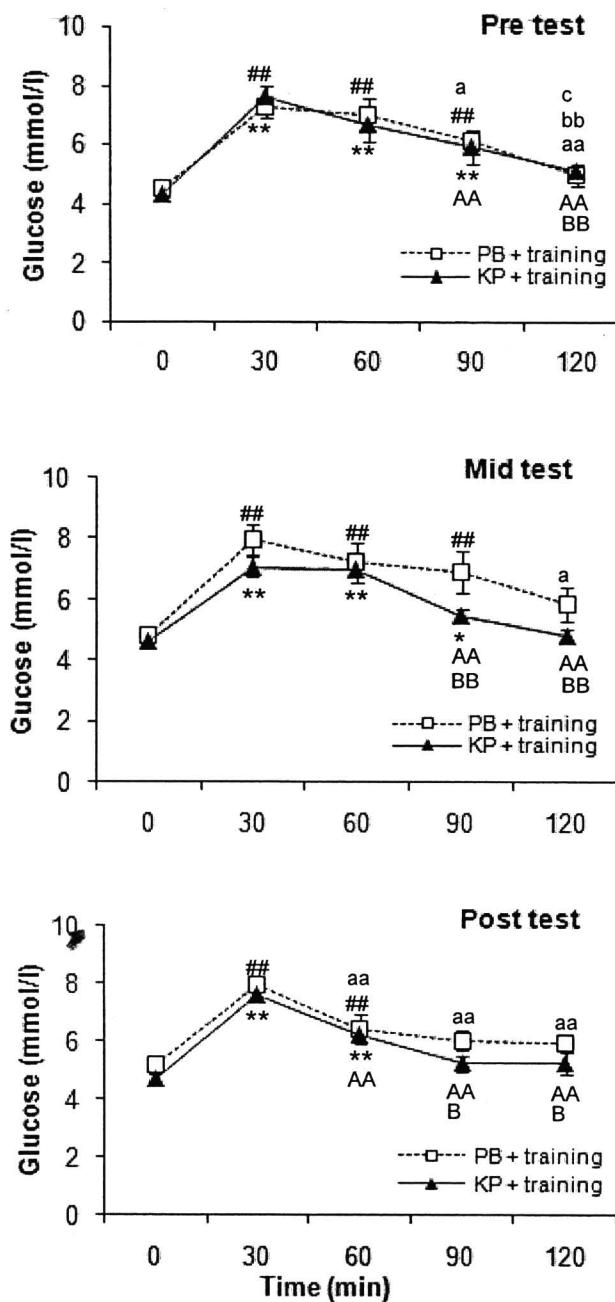
รูปที่ 4 แสดง (lactate threshold) ของอาสาสมัครก่อน (0 สัปดาห์) และภายหลังจากการบริโภค กระชายดำ (KP) หรือ ผงแป้ง (PB, placebo) ร่วมกับการฝึกแบบทนทานเป็นเวลา 4 และ 8 สัปดาห์ สัญลักษณ์ # ($P<0.05$) และ *($P<0.05$), **($P<0.01$) แสดงการเพิ่ม lactate threshold ในกลุ่มควบคุมและในกลุ่มบริโภคกระชายดำเมื่อเทียบกับก่อนการ บริโภค (0 สัปดาห์), ตามลำดับ

การฝึกแบบบทท่านร่วมกับการบริโภคกระชายคำ และการทดสอบความทันทนาหน้าตาลกูโคลส

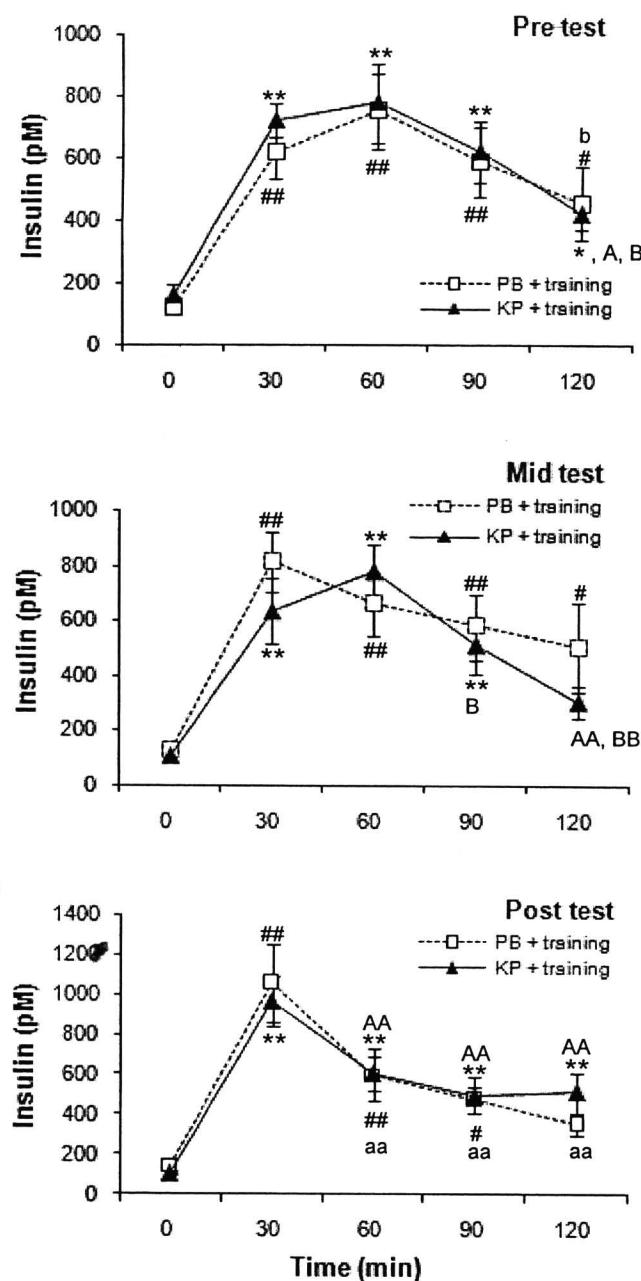
อาสาสมัครทั้งกลุ่มที่รับประทานกระชายคำและผงแป้งร่วมกับการฝึกแบบบทท่านเป็นระยะเวลา 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์ พบลักษณะการตอบสนองต่อความทันทนาของหน้าตาลกูโคลส (รูปที่ 5) และ plasma insulin (รูปที่ 6) ไม่ต่างกัน โดยพบว่าหลังจากรับประทานกูโคลส 75 กรัม ระดับหน้าตาลจะเพิ่มสูงขึ้นภายใน 30 นาทีและจะลดลงเรื่อยๆ จนเข้าสู่ภาวะปกติ ($P>0.05$) (รูปที่ 5) เมื่อเวลาผ่านไป 2 ชั่วโมง ลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับปริมาณ plasma insulin ที่เพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วงระยะเวลาที่ 30 หรือ 60 นาทีหลังจากรับประทานกูโคลส จากนั้น plasma insulin จะลดระดับลงเรื่อยๆ ทุกๆ ครึ่งชั่วโมงจนถึงนาทีที่ 120 ซึ่งระดับ plasma insulin ในการทดสอบที่ปลายสัปดาห์ที่ 4 (mid test) ยังคงสูงกว่า ($P<0.05$) เมื่อก่อนรับประทานกูโคลส (นาทีที่ 0) แต่เท่ากับก่อนรับประทานกูโคลสในการทดสอบเมื่อสิ้นสุดสัปดาห์ที่ 8 (post test) ในกลุ่มควบคุม (รูปที่ 6) ส่วนอาสาสมัครในกลุ่มกระชายคำร่วมกับการฝึกแบบบทท่าน ระดับ insulin กลับเข้าสู่ภาวะปกติในนาทีที่ 120 ของ mid test และยังคงมากกว่า ก่อนรับประทานกูโคลสใน post test (รูปที่ 6)

การฝึกแบบบทท่านร่วมกับการบริโภคกระชายคำ และความเป็นพิษต่อตับและไต

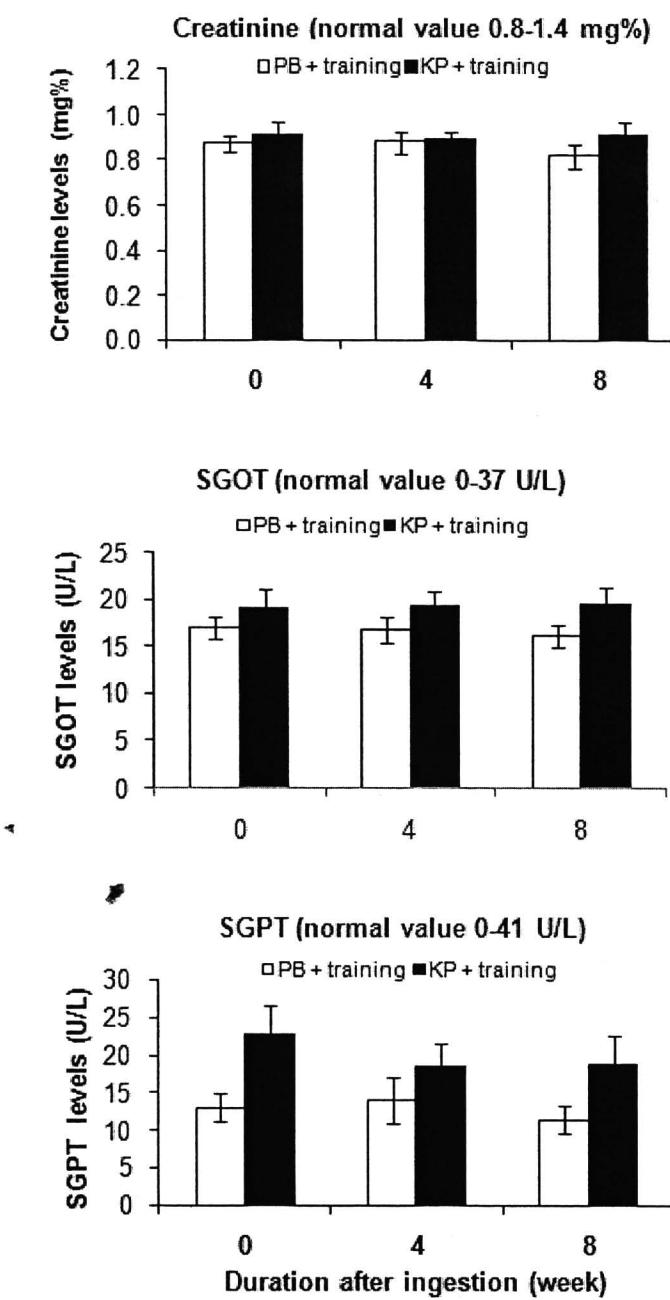
การฝึกแบบบทท่านร่วมกับการบริโภคกระชายคำเป็นระยะเวลา 4 และ 8 สัปดาห์ไม่มีผลต่อการทำงานของไตและตับซึ่งแสดงด้วยระดับ creatinine, SGOT, SGPT ที่ไม่เปลี่ยนแปลงจากระดับที่วัดได้ก่อนการทดลอง (รูปที่ 7)

รูปที่ 5 การเปรียบเทียบผลของการทดสอบความทนทานของกลูโคสในอาสาสมัครที่บริโภคกระชายดำ (KP) หรือผงแป้ง (PB, placebo) ร่วมกับการฝึกแบบทนทาน (60%WM, 50 นาที, 3 วัน/สัปดาห์) ก่อน (pre-test) และ ที่ 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์ สัญลักษณ์ ##($P<0.01$) และ *($P<0.05$), **($P<0.01$) แสดงระดับ insulin ที่สูงกว่าจุด 0 นาทีในกลุ่มควบคุมและในกลุ่มบริโภคกระชายดำ, ตามลำดับ ส่วน a($P<0.05$) & aa($p<0.01$), b($P<0.05$) & bb($p<0.01$) และ c($P<0.05$) แสดงระดับ insulin ที่ต่ำกว่าเวลาที่ 30, 60 และ 90นาที ในกลุ่มควบคุม และ AA ($P<0.01$) และ B ($P<0.05$) & BB($P<0.01$) แสดงระดับ insulin ที่ต่ำกว่าเวลาที่ 30 และ 60 นาที ในกลุ่มบริโภคกระชายดำ ตามลำดับ

รูปที่ 6 การเปรียบเทียบระดับ insulin ในอาสาสมัครที่บริโภคกระชายดำ (KP) หรือผงแป้ง (PB, placebo) ร่วมกับการฝึกแบบทนทาน (60%WM, 50 นาที, 3 วัน/สัปดาห์) ก่อน (pre-test) และ ที่ 4 (mid test) และ 8 (post test) สัปดาห์ สัญลักษณ์ #($P<0.05$), ##($P<0.01$) และ *($P<0.05$), **($P<0.01$) แสดงระดับ insulin ที่สูงกว่าจุด 0 นาทีในกลุ่มควบคุมและในกลุ่ม บริโภคกระชายดำ, ตามลำดับ ส่วน aa ($p<0.01$) และ b($P<0.05$) แสดงระดับ insulin ที่ต่างกันเวลา ที่ 30 และ 60นาที ในกลุ่มควบคุม และ A ($P<0.05$) & AA ($P<0.01$) และ B ($P<0.05$) & BB($P<0.01$) แสดงระดับ insulin ที่ต่างกันเวลาที่ 30 และ 60 นาที ในกลุ่มบริโภคกระชายดำ ตามลำดับ

รูปที่ 7 แสดงระดับ plasma creatinine, SGOT และ SGPT ของอาสาสมัครก่อน (0) และภายหลังจากการบริโภคกระชายดำ (KP) หรือผงแป้ง (PB, placebo) ร่วมกับการฝึกแบบบทนทานเป็นเวลา 4 และ 8 สัปดาห์